

Hozzáértés, szorgalom

A Homokkultúra Szakszövetkezet munkájáról

Egyenletes fejlődés jellemzi a mórakalmi Homokkultúra Mezőgazdasági Szakszövetkezetet, amely két évvel ezelőtt két szakszövetkezet egyesülésével jött létre, és 6280 hektáron, a nagyközség termőterületének több mint 90 százalékán gazdálkodik. 1875 főnyi tagsággal. Az egyébként gyenge termőhelyi adottságú terület egyharmad részén közös nagyzemény, két-harmad részén tagi és háztáji gazdálkodás folyik.

A mórakalmi Homokkultúra Szakszövetkezet gazdasági eredményei alapján — egy évvel az egyesülés után — megkapta a Kiváló Szakszövetkezet címet. Százfőnyi párttagsága három alapszervezetben az újjáértékeléssel létrejött pártvezetőség irányításával nemcsak létszámában, hanem egységes akaratában is erős. A szakszövetkezetnek 75 választott tisztségviselője van, 40 százaléka párttag. Az alapszervezetek tagjai közül 40-en rendelkeznek különböző fokú politikai végzettséggel. A termelésirányítók 70 százaléka tagja a pártnak. A pártépítés is következetes, évente 4-6 új párttaggal erősítik soraikat. Az itt működő 26 tagú KISZ-alapszervezetből biztosított az utánpótlás.

Mindzeket ismerve tűzte napirendre kihelyezett ülésén az MSZMP szegedi járási végrehajtó bizottsága a mórakalmi Homokkultúra

Szakszövetkezet pártvezető-ségének beszámoltatását gazdaságpolitikai, szervezői, irányító és ellenőrző munkájáról, cselekvési programja végrehajtásának gyakorlatáról.

A párt irányító szerepe lényegesen megerősödött az új választás után. A decentralizálással a munka, a felelősség arányosan megosztódott a felsőbb pártszervek határozatainak adaptálásában, a kezdeményezésben, a beszámoltatásban a káder- és személyzeti munka irányításában, a helyszíni ellenőrzésben. Gazdaságpolitikai cselekvési programot minden esztendőben készítenek. Összeállításának módja az esztendő első felének gazdasági, gazdaságpolitikai tapasztalatain alapul, s erre építik — az előző év eredményeinek birtokában — a következő esztendőben a termelési szerkezet kialakítását, az új cselekvési program tervzetét.

A feladatokat különböző fórumokon — a szakszövetkezet vezetőség tanácskozásiától a munkahelyi közösségek értekezletéig, a termelésirányítók megbeszéléseitől az alapszervezetek taggyűléseig — tanácskozzák meg. A nagyzeményi közös, a tagi és a háztáji gazdálkodási forma döntései mellett az együttműködést javítani, odafigyelni a beruházásra, segíteni a szocialista munkaversenyt és

brigádmozgalmat, változtatni a dolgozók élet- és munkakörülményeit — nem kis feladata itt a pártvezetőknek.

A szakszövetkezet közös gazdálkodásának jellemzője a szőlő- és gyümölcsstermesztésre való szakosodás, növénytermesztésben a gabona, elsősorban a rozs. Jelentős a melléküzemág: paradicsomlé-feldolgozó, ecset- és seprű-feldolgozó, építőipari részleg, két italbolt, két terménydaráló. Sokrétű a tagi és a háztáji gazdálkodás. Nagyarányú takarmánytermesztésen alapul a sertés- és szarvasmarha-hizlalás, a tejtermelés. Jelentős a zöldség- és gyümölcsstermesztés.

A közös gazdálkodás az elmúlt két évben nagyot haladt előre, az adottságoknak legjobban megfelelő termelési szerkezet kialakításával. Az új telepítéseket is számolva, egy egységszerű terület legnagyobb termelési értékét a szőlő- és a gyümölcsstermesztési ágazat adja. Egyre korszerűbb gépparkkal és jól felszerelt javítóműhelyekkel rendelkezik a szakszövetkezet, amelyben 9 felsőfokú és 35 középfokú szakember dolgozik. Tavalyi termelési értéke a mórakalmi Homokkultúra Szakszövetkezetnek 137 millió Ft volt. A közös alap-, építési és ipari tevékenység 32 millió 131 ezer forintot eredményezett. A bruttó közös vagyon több mint 110 millió forint.

A neve is szimbolizálja a szakszövetkezet eredményeit, azt, hogy homokon is lehet magas terméseket elérni, a megfelelő termékszerkezet kialakításával. A jövőbeni feladatokat is ennek figyelembevételével határozták meg. A többi között nagyobb figyelmet fordítanak a népgazdasági, a szövetkezeti és az egyéni érdek összhangjának további javítására, az arányos fejlődésre. A tagi és a háztáji gazdálkodás segítése mellett továbbra is a közös vonásokat kell erősíteni. Hosszú távra szóló tervük szerint ki kell alakítani a közös nagyzeményi állattenyésztést, amely továbbfejlesztésüknek alapja a többi ágazat fejlesztésével együtt.

L. F.

Kapcsoló

Azt mondja valaki, baj van némely embereknek a munkához való „hozzáállással”. Magyarul mondva, nem dolgoznak ezek a némelyek annyit, mint amennyit kellene. Hozzáteszi, fogynak a sorból, akiknek a keze között égett a munka, és rogyásig dolgoztak, ha sürgetett az idő. Megint magyarul mondva: fogynak azok, akik a másik némelyek helyett is dolgoztak, ha úgy hozta a szükség. Eddig nem nagyon tűnt föl, ha valaki nem dolgozott, most már föltűnik.

1.

Példákat kerestünk hamar. Azt mondja, a szerelő órábérben dolgozik, a traktoros pedig normában, a traktorosnak az az érdeke, ha megy a gép, a szerelőnek viszont nem nagyon érdeke, hogy gyorsan dolgozzon. Neki csak az a fontos, hogy az idő múltán, mert a pénz azért káncs. Úgy tudom, a traktorost behelyettesíthetnének szőlővel, vagy akár milyen gépen dolgozóval, mert az ő szerelője is órábérben dolgozik, de nem kalandozunk el, mert szakemberem a traktoros és a mezőgazdasági gépszerelő érdekeinek ütközését látja jobban. És a következményeit, természetesen.

Panaszolja, nem lehet elérni, hogy normában dolgozzon a szerelő, mert akkor meg másként rúg vissza a ló. Összecsapja a gépet, és nem bánja, ha fél óra múlva széjjeljesik. Valami olyasmit kéne kitalálni, mondom én, ami gyors és jó munkára készítetne. Kerestünk már mindenféle megoldást, ki is próbáltunk néhányat, nem megy. Ha pedig ez nem megy, előfordul, hogy a traktor se megy.

2.

Eszembe jut az aratás. Zseniális fogás. Ilyentáiban már javában igazítgatják a kombájnokat, nehogy baj legyen velük aratás közben. Kevés gépet javítanak ki lelkiismeretesebben, mint ezeket a hatalmas szerkezeteket. Mi az ösztönző? Aki javítja, az hajtja. Ha most rosszul szerel, rosszul keres nyáron. Arra is rájöttek, meg lehet úgy is csinálni a gépet, hogy egy szezon kibíri, aztán ott egye meg a fe-

ne. Kitalálták, jövőre is ő ül ugyanarra, tehát neki kell kijavítania is. Ha nem vigyáz rá rendesen, több dolga lesz vele, és nem biztos, hogy jövőre jól keres. Igen ritka eset tehát, hogy kombájnnal aratás közben baj lenne, vagy ha van, igen hamar kijavítják, mert összefogni is tudnak a szerelőből átnyerelt kombájnosok.

Azt viszont nem lehet megcsinálni, hogy a traktort is, tárcsát és vetőgépet is az gyógyítsa meg, aki dolgozik vele, mert egyrészt legalább, másrészt viszont veszítenének is vele: aki mindig szerel, rájár a keze, gyorsabban és jobban is tudna dolgozni. Ezt a lehetőséget nem szabad elszalasztani.

Lépcsényiszerben vagyok, ha elkezdtek a vitát, most nekem kell ötletet adnom. Azt találok mondani, egyszerű ez, csak egy kapcsoló kell hozzá. Összekapcsoló. A szakszövetkezetnek akkor van pénze, ha dolgozik a traktoros, alkalmazottja viszont akkor is keres, ha nem dolgozik. Kössük össze a láncot: kapjon rendes fizetést a szerelő akkor, ha jól megy a gép, és kapjon jóval kevesebbet, ha sokszor leáll. Ez körülbelül azt jelentené, hogy öt vagy hat traktorra jutna egy szerelő, és akkor keresne legtöbbet, ha látogja a lábát. Ha beütne a hiba, gyorsan dolgozna, és nagyon jól, hogy utána megint látogassa a lábát, és megint keresessen.

Elmondani könnyű, megvalósítani föltehetően nem, mert vitaközös társam nem tudja elképzelni. A gépjavító nemcsak traktort javít, hanem mindent, ami elromolhat, ennyire specializálni nem lehet az ő munkáját. Nincs jogom elvitatni az igazat, mert ő van életközben, de könnyű észrevennem, hogy semmi újat nem mondtam. Vannak olyan érdeklődőségek, amelyek szí-

vesen támogatják egymást mindenben, ha pénzre megy a játék, néha a közérdek rovására is. Ezt az igyekezetet kellene csak befogni, jóra fordítani. Olyan alkotó közösségek, munkára szerveződött csoportosulások is vannak már, amelynek tagjai más-más részterületen dolgozva kerekítik egészre témájukat. A vita végén is maradt a meggyőződésem: könnyebb lenne átkapcsolni a szervezeti szálakat, mint folytonosan küszködni sorozatos nehézségeinkkel. Akkor is, ha az átkapcsolás bejártott pályákat rombolna szét, hiszen gyakran járt zsákutcákról van szó legtöbbször.

3.

Biztosan más szakmák is követelik, vagy legalábbis lehetővé tennék az átkapcsolásokat, de a mezőgazdaságban igen sokszor kínálkoznak az alkalmak. Kutatók léptenyomon panasolják, egy-egy jó fajta sokkal többet tud teremni, mint amennyivel most számolunk, de lassan jutnak el a kutatási eredmények a termelőkhöz, és néha elferdülnek, mire odaérnek. Nem azt a fajtát választják, ami abba a földbe az adott éghajlati körülmények között a legjobb, nem úgy kezelik, ahogy kellene, nem mindig időben takarítják be, szórja a gép a magot, mert rosszul van beállítva, és az érdeklődők hiányának utolsó fázisaként, az útkanyarulatokban szóródik el a búza és a kukorica, bővebben, mint ha az aszfaltot akarnák bevetni vele.

Kimondani nagyon egyszerű, hogy össze kéne szervezni valahogy azokat a szálakat, amelyek természetből adódóan összekapcsolódnak, de jól fölfigyelt érdekünk arra terel bennünket, hogy akkor is végre kellene hajtaniunk ha első látásra nehéznek tűnik. Vagy kipróbálni legalább.

Horváth Dezső

A mintha-ügyek és a valódiak

A tévé krimisorozatának népszerű hadnagya azzal bíbelődik a Kojak Budapest című filmben, hogy megbizonyítsa: a tudós halálát nem valami gyilkos szerszám okozta, hanem egy folyamatosan előállított „hétköznapi bosszúságaink” gyűjtőnévvel illetett társadalmi termékcsoporthoz. A szolidan élcelődő, helyenként laposan szellemeskedő, jó adag demagógiával is fölverteztett film még úgy sem tudott meggyőzni a maga igazáról (hogy tudniillik: apró-cseprő bosszúságaink halma halálosan mérgező lehet), hogy „jókor néztem”. Eppen egy különlegesen szerencsétlen napomon, amikor elromlott a lift, ott-hon felejtettem a buszbérletemet és jött az ellenőr, hideg volt délben a káposztás-kocka, óras sorbanállás után közölte a strandbúfés, hogy minden áruja elfogyott, beragadt a cipőm sarka a betonba és ott is maradt, valamint nem engedett be az esti portás a saját munkahelyemre. Életben maradtam, sőt, ha jól meggondolom, úgyszólván semmit sem vesztettem, legfeljebb egy cipőpárt, plusz egy ötvenest a buszon, amit viszont úgyszólván volna a strandon...

Hogy a bosszankodás energiát fogyaszt, s az drága, nemkülönben az idő is — csak akkor jutott eszembe,

amikor Wiedermann Károly filmjét néztem, kedden este. Ebben ugyanis nem hétköznapi bosszúságainkról volt szó, s nem olyan elnéző általánosságban, mint a Kojak-filmben, hanem Kerényi József kecskeméti építész személyes bosszúságairól-ügyeiről.

Miért, hogy úgy gondoljuk, valóban fontos közügyeket érintett ez a renthagyó portréfilm? Egyszerűen azért, mert ha a valamit teremteni képes ember ideje, energiája használódik másra, s nem alkotásra — valamennyien károsodunk. Ha a teremtető nem kap teret, ahol működhetne, ha a produktív, az eredetét létrehozni képes ember szorul, gátak közé, összehasonlíthatatlanul nagyobb kárunk, mint ami hétköznapi, következményjellegű bosszúságaink során érhet bennünket. Az a helyzet ugyanis, ha valami megvan, de rosszul működik, esetleg lehet rajta jobbtáni. És ami kikívánkozik ugyan az alkotó kez alól, mégsem engedjük megszületni, azzal óhatatlanul szegényebbek maradunk. S. E.

SZMT-titkársági ülés a mérleggyárban

Kovács Sándor, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa titkára elnökletével kihelyezett SZMT-titkársági ülést tartottak Hódmezővásárhelyen, a METRIPOND Mérleggyárban. Az ülés keretében a szakszervezeti tisztségviselők megismerkedtek a Mérleggyárban az elmúlt években folytatott, igen eredményes gyártmány-szerkezet-átalakítási tevékenységgel, amelyről Fótos

József, a gyár vezérigazgatója, illetve Hős Nagy Dezső, a gyári szakszervezeti bizottság titkára adott tájékoztatást. Az SZMT-titkársági ülésen részt vett Bessenyei Zsolt, a megyei pártbizottság munkatársa, Sugár József, a vásárhelyi városi pártbizottság osztályvezetője és Bachmann Jolán, a vasasszakszervezet termelési osztályának munkatársa is.

Elbúcsúztatták dr. Horváth Richárdot

Hétfőn a Farkasréti temetőben nagy részvétellel búcsúztatták dr. Horváth Richárd római katolikus templomigazgatót a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagját, az Országos Béketanács katolikus bizottságának főtákarát. A gyászszertartáson jelen voltak az Elnöki Tanács, a Hazafias Népfront, az Országos Béketanács képviselői, a magyar katolikus püspöki kar, a papi békebizottság vezetői, nagy számban a papság, s más egyházak magas rangú képviselői, az elhunyt családtagjai és tisztelői. Az egyházi szertartást dr. Lékai László bíboros, esztergomi érsek, a magyar katolikus püspöki kar elnöke vezette.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a kormány, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa és a Béketanács nevében dr. Trautmann Rezső, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, a Hazafias Népfront budapesti bizottságának elnöke vett végső búcsút dr. Horváth Richárdtól, akinek személyében — mondta — olyan papot, olyan közéleti személyiséget vesz-

tettünk el, aki kiemelkedő érdemeit szerzett egyháza és hazája szolgálatában. Tanította, hogy az egyház minden hú fia legyen egyszerűszemű, becsületes, dolgozó állampolgár is. Az elmúlt 35 évben kiemelkedő érdemeit szerzett a magyar állam és a katolikus egyház közötti jó és gyümölcsöző kapcsolat megteremtésében és fejlesztésében. Kezdeményezője és tevőleges résztvevője volt az 1950-ben megalakult katolikus papi békebizottságnak. Azok közé tartozott, akik korán felismerték a szocialista társadalmi törekvésekben rejlő igazságokat, és bátran, saját világnézetéből fakadó meggyőződésével segítette azok megvalósulását.

Az Opus Pacis és az Országos Béketanács katolikus bizottsága, a katolikus papság nevében Mag Béle apát-plébános, az Opus Pacis ügyvezető igazgatója mondott búcsúbeszédet.

A búcsúztatást követő temetési szertartást a remeteskertvárosi templom altépületében Kisberk Imre székesfehérvári megyéspüspök vezette.

A Duna – Tisza közén Határidő előtt újabb olajkutatást nyitottak

Sikeres szénhidrogén-kutatói akció eredményeként, újabb lelőhelyen kezdődött meg az olajtermelés a Duna – Tisza közén. A Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat szanki üzemi területén a tervezettnél fél hónappal korábban, hétfőn 4 olajkutatást nyitottak meg, s kezdtek meg az időközben kidolgozott program alapján a lelőhely

tervszerű művelését, az olajvagyon kitermelését. Gyorsított ütemben dolgoznak a zalai olajmunkások a zsanai földgázmező termelőberendezéseinek építésén-szerelésén is, hogy a mezőt mielőbb termelésbe állítsák. A számítások szerint október közepén, a fűtési idény kezdetén — a tervezett határidő előtt — már termelnek a zsanai földgázkutak. (MTI)

A felnőttek is tanulhatnak

Szeptembertől ismét indulnak gimnáziumi esti és levelező tagozatok a Radnóti Miklós Gimnáziumban. Az esti tagozaton hetenként 3 napon, hétfőn, szerdán és pénteken, a levelező tagozaton pedig egy alkalommal, a keddi napon van tanítás. Felvételre azok jelentkezhetnek, akik az általános iskola nyolc osztályát befejezték.

Az Oktatási Minisztérium rendelete további lehetőségeket is biztosít a továbbtanulni szándékozó felnőttek számára. Azok akik a szakmunkásképző iskola emelt szintű tagozatát („B” tagozat) elvégezték, az I–II. osztályos biológia és földrajz tantárgyakból tett sikeres különbözeti vizsga után felvételt nyerhetnek a gimnázium III. osztályába. Az egy-

séges szakmunkásképző iskolát, az egészségügyi szakiskolát, a gép- és gyorsíró iskolát végeztek pedig a gimnáziumi I. osztályos biológia és földrajz tantárgyakból tett különbözeti vizsga után beiratkozhatnak a dolgozók gimnáziuma II. osztályába. Mindezeket kívül lehetőség van arra, hogy az egyes osztályokból külön és összevontan is magánvizsgát tegyenek, valamint a délelőtti tagozaton abbahagyott tanulmányokat folytassák az esti vagy a levelező tagozaton.

A továbbtanuló felnőtteknek nem kell felvételizni. Jelentkezni lehet a Radnóti Miklós Gimnázium igazgatóságánál (Komócsin Zoltán tér 12.) mátlól, keddtől július 16-ig, mindennap 8 óráig 17 óráig.